

«Мач кнеза Стефана», Драган Лакићевић
Мач кнеза Стефана

Ово је једна срцепарајућа прича чија се радња одвија у време турске власти над Србијом, једном од најважнијих доба српске државе.

Дечак по имену Миоша један је од главних ликова ове књиге. Када губи мајку која мистериозно нестаје, Османага баца око на њега у жељи да му Миоша буде слуга.

У гробници Стефана Немање која се налазила у оближњем манастиру, лежао је мач кнеза Стефана. Прича каже да се мач преносио с колена на колена међу лозом Немањића. Још се причало да мач има посебну моћ која делује чим га угледаш, а посебно када га држиш. Он је Србима давао наду и жељу за борбом против Турака и враћањем своје земље.

Османага помишља како би Срби били моћнији када би задржали мач кнеза Стефана, те одлази у храм и узима га. Временом, Османага стиче поверење у Миошу, али не зна за његову заверу. Ага погубљује његовог оца Вукашина, ратног заробљеника, те Миоша остаје сам. Зеко, харамбаша Вук и остали хајдуци, као и Добривоје и Мерима помажу у Миошиној завери враћања мача у храм. Они ометају раднике и праве узбуну, али ага примећује Миошу у намери да украде мач. Бесан због тога, ага наређује да ухапсе Миошу и обесе га. Ипак, хајдуци и Мерима га ослобађају.

Агини војници убијају Миошину мајку која се све време претварала да је Псоглава. Хајдуци је сахрањују на новом хајдучком гробљу. Миоша постаје нови харамбаша хајдука, а Добривој постаје нови Зеко.

Прича је драматична и дирљива и препоручила бих је посебно онима који воле авантуре, акцију и борбу за правду.